

ღამე გლეხთა სახლში

არ მეძინება, ღამე გრძელია,
გარეთ ისევ წვიმს, მე ძირს ჩაველი.
აღბათ ეს გლეხი იმერელია,
აღბათ ეს გლეხი არის ფშაველი.

ქარი ყოველთვის ფოთოლს ეხება,
რა ვქნა, მე გრიგალს ვერ გავუძელი.
უცებ შეაღეს კარი გლეხებმა
და მოიტანეს პური, ყურძენი.

მე შეკითხვაზე გლეხს პასუხს ვაძლევ,
თანამედროვე საკითხს ვეხები.
ვუსმენ ვენახზე და მოსავალზე
რომ საუბრობენ სოფლის გლეხები.

და ირგვლივ შავი სივრცეა ქვეყნის,
შორს გაიარეს ცაზე ღრუბლებმა.
ღამეა, ვწევარ და სოფლის გლეხი
უბრალო ენით მესაუბრება.